

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

فرستنده احمد پوپل
۱۸ مارچ ۲۰۲۱

ابن دیلاق - ۱۴

(حکایت عروس ابن ام هانی)

حضرت به میان این هیاهو
با آن همه معجزات غرا
آسان بود از برای بنده
زین هممه و غریو و غوغا
گویند که معجزات او کو؟
حالا بسه مُرده رو بیارید
شد بهر وضو کنار چاهک
هم مسح کشید بر سر و پا
در عین تضرع و انابت ۲
برداشت دو دست سوی داور
جبریل امین بسان قرقی ۳
کای فخریشر به حکم حق ایست
وارفت ۴ چو یخ رسول بطحا ه
هم می دهد اختیار کامل
هم معجزه کن که اهل دنیا
هم دست ز معجزت نگهدار
برخیز و بپر دوباره بالا!
گر زنده نشد به جان جبریل

فرمود: «بسه حیایان کو؟
شناخته اید تازه من را؟
تا مُرده کنم دوباره زنده
پیش همه می شویم رسوا
آخر چه پیمبریست یارو؟
بیرون دم کفشکن گذارید!»
رو شست و دو ساعد مبارک
رو کرد به کعبه مُعلا
آورد به جا نماز حاجت
تا رفت کند دعای آخر
آورد ز عرش، وحی، برقی
زنده نکنش صلاح او نیست
فرمود، «عجب! خدا رو پیا ه!
هم می کند امر و نهی نازل
گردند عبید ۷ حضرت ما
والله که خنده داره این کار!
گو، تاگی و چند حکم بیجا؟
من مقتضم ۸ میان فامیل»

ادامه دارد

- ۱ - مُعَلَّأ : برفراشته ، والا ، بلند مرتبه
- ۲ - انابت : توبه کردن
- ۳ - قرقی : پرنده شکاری بسیار چالاک و تیز پَر
- ۴ - وارفت : سست و بی حال شدن از یأس و نومیدی، متحیر شدن
- ۵ - بطحا : رود فراخ، ظاهراً یکی از القاب محمد، نام قدیم «مدینه»
- ۶ - بپا : مراقب بودن ناظر بودن
- ۷ - عَبيد : فرمانبردار مطیع
- ۸ - مفتضح : رسوا، نمایان ، بد نام ، بیآبرو، زشت، بد